

Crim evitable a Figueres

La dona assassinada per la seva exparella a Figueres va ser atesa a l'hospital fins a tres ocasions en les 72 hores prèvies al crim, però el jutge no ho va considerar prou greu per decretar presó. Sembla que el «problema», en aquesta societat marcada per la burocràcia i la impersonalitat, fou que, unes hores abans del crim, la dona va acudir al jutjat de Violència de Gènere en lloc del jutjat de Guàrdia, i aquest seria un dels motius pels quals el jutge va deixar en llibertat l'agressor. Quin desori! Segons la consellera d'Igualtat i Feminismes, Eva Menor, «alguna cosa ha fallat», però «el sistema, en altres casos, funciona». Això que la consellera anomena «el sistema», un tòpic, no és una cosa abstracta. Són persones (polítics, jutges, policies). I algunes vegades, veuen a les víctimes més com un expedient, un simple número, que com a persones que pateixen, i molt, que viuen permanentment angoixades. Moltes dones passen aquests drames soles i desprotegides. La violència masclista no distingeix de classes socials, però la majoria de les víctimes acostumen a pertànyer al segment més vulnerable. El passat 5 de setembre vaig explicar un cas de maltractament en l'àmbit familiar, amb lesions, que s'havia allargat quatre anys per indolència i apatia judicial. Fins a tres vegades es va suspendre el judici, tot i que la instrucció estava tipificada com a «diligències urgents». I ja amb sentència ferma, encara van haver de passar uns quants mesos abans que el jutjat comunicés als mossos l'ordre d'allunyament, i aquests al condemnat. Algunes persones no van fer bé la seva feina. Igual que amb l'assassinat de Figueres. No és un cas d'infortuni. Era evitable. Hi havia arguments més que sobrats, pels antecedents de l'agressor, per enviar-lo a la presó o per ordenar una vigilància permanent a la víctima (per això, calen més mitjans). Ens gastem quantitats ingents de diners en menjadores, però menys en les coses importants. Conselleries i ministeris de feminismes els que vulguin, vinga més càrrecs, vinga més assessors, que no serveixen per millorar la vida dels ciutadans, quan el que cal és més eficiència i destinar els recursos allà on és més necessari. Tot es fa de cara a la galeria. Què ha aconseguit la direcció general per a l'erradicació de les violències masclistes? No ens confonguem, evitar els maltractaments, els crims, etcètera, és una utopia. I no es resol amb proclames, discursos, manifestos i la creació de nous càrrecs polítics. Un dels instruments dels quals disposa la societat per defensar-se és l'elaboració de lleis que, posteriorment, hauran de ser aplicades pels jutges i els policies, si tenen els mitjans. Però, llavors topem amb les reticències de sempre, quan es parla d'endurir el Codi Penal, que a vegades és necessari. Ja vam veure el que va passar amb un altre problema greu, el dels multireincidentes. En l'aprovació de la llei, dels dos socis parlamentaris del govern català, un (els Comuns, amb Sumar) hi va votar en contra i l'altre (ERC), també s'hi volia oposar, però es va abstenir per la pressió dels seus alcaldes. «És una mesura punitivista», va exclamar Yolanda Díaz. Fantàstic, ministra. Ja sé que l'enduriment de les penes no dissuadeix el delinqüent, però, almenys, el temps que passa a la presó ni maltracta, ni viola, ni mata. Així de clar.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/05/22/crim-evitable-figueres-130555856.html>